

Vervolgde Christenen
Verhalen over de liefde van God
Luus Verheijen

Verhaal 2

Oma Bep

Ik bid graag voor de vervolgte christenen. Dan zie ik wel eens iemand en voor diegene ga ik dan bidden. Vandaag bid ik voor een oude dame. Zij heeft alleen een mandje bij zich met wat eten en een paar kleren. Ze is al vroeg weg gegaan en er is nog niemand op straat. Ze doet net of ze naar de markt gaat, maar ze moet vluchten...

“Heer helpt u haar onderweg, dat ze iedere dag goede mensen tegenkomt en dat ze in de avond een dak boven haar hoofd heeft. En dat ze een veilige plek vindt bij andere christenen in Naam van Jezus!”

Een dag later: Ik bid voor de oude vrouw met het mandje. Het gaat nog goed met haar; ze is weer vroeg op pad en ze heeft nog eten in haar mandje.

“Heer, mag ze iemand tegenkomen die met haar meegaat Heer...”

Er is een hele grote man, heel breed en sterk. Hij moet ook vluchten, hij heeft helemaal niks bij zich... Hij gaat naar haar toe, hij gaat met haar mee denk ik.

Nu zie ik een heel klein meisje, 7 jaar of zo. In het donker loopt ze weg van huis. Ze heeft niks bij zich.

“Heer laat U haar weten dat U er bij bent en mogen er engelen met haar meegaan Heer. En laat U haar weten dat de engelen er zijn...”

O, ik zie een klein wit huis met een mooi tuintje en een wit hekje ervoor en het hekje staat open! Het meisje gaat de tuin in.

Ach, daar komt de vrouw met het mandje naar buiten. Ze gaat net wat tomaten plukken. Ze ziet het meisje.

“Kom maar”, zegt de oude vrouw. “Dan maak ik eerst een kopje thee. En wil je een boterham? Ik wou net gaan eten.” Nou dat wil het meisje wel.

“Zullen we bidden?” zegt de oude vrouw als ze aan tafel zitten.

“Ja”, zegt het meisje. “Dat wil ik graag, want ik had Jezus gevraagd of ik een ander plekje zou krijgen en nou zit ik hier!” Ze is blij.

De vrouw en het meisje houden elkaars hand vast.
“Vader in de hemel, dank U dat U ook bij ons bent.

Onze Vader, die in de hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd.
Uw rijk kome.
Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schuld,
zoals ook wij aan anderen hun schuld vergeven.
En leid ons niet in bekoring en verlos ons van het kwaad.
Amen.”
“En dank U dat ik nu hier ben”, zegt het meisje.
En dat de engelen bij mij waren de hele tijd!”
“Amen”, zegt de oude vrouw, “Zo is het.”

En ze gaan een lekkere boterham eten. “Wil je suiker in de thee?”
“Nee hoor dank u wel, maar ik wil wel graag chocoladevlokken op mijn boterham.”
“Dat mag wel hoor”, zegt de oude vrouw en ze smeert een boterham voor haar. “Wat gezellig dat je er bent,” zegt de oude vrouw...
Het meisje heeft lekker gegeten bij de oude vrouw. Maar ze is natuurlijk heel moe van al het lopen. Dus na het eten gaat het meisje lekker slapen!
De oude vrouw gaat eerst nog bidden met haar.
“Dank U Heer, dat U het meisje bij mij gebracht hebt en dat alles goed is nu. Amen.”

Hoe heet het meisje eigenlijk, denkt de oude vrouw later. als ze weer naar beneden loopt. Ik zal het straks vragen. En ze mag tegen mij oma Bep zeggen.
Oma Bep zit na te denken in haar schommelstoel. Het meisje moet kleren hebben. Ze heeft zelfs geen goede jas en het wordt al winter!

Er staat bij de kerk nog een doos met kinderkleding. Ze belt Pastor Levo en vertelt hem het hele verhaal.
“O,” zegt pastor Levo, “wat bijzonder nou weer he. Ik breng de doos wel even bij u langs.” Hij is er al snel. Hoewel het huisje net buiten het dorp ligt, is het wel vlak bij de kerk.
“Kopje koffie Pastor?” zegt oma Bep.
“Ja, graag! Wat zijn wij toch goed terechtgekomen he, in dit dorp. Ik zal nooit vergeten hoe ik u ontmoette, toen we allebei op de vlucht waren en ik niets bij me had”, zegt pastor Levo.

“Ja, Gods plannen zijn echt buitengewoon! Bent u al een beetje over de klap heen, dat u zomaar buiten de deur was gezet,” zegt oma Bep.
“Ja hoor, ik heb het de broeders vergeven en het nieuwe leven is al begonnen hè”, zegt pastor Levo.
Dat is zo en ik denk dat mijn nieuwe leven vandaag zijn bestemming heeft gevonden. Het lieve kind zal daar thuis echt een verschrikkelijk leven hebben gehad. Anders vertrekt een kind van 7 jaar toch niet uit huis in de nacht... Ik heb het haar nog niet gevraagd.

Ik denk dat ze misbruikt is. Ze wilde voor het slapen gaan haar jurkje echt niet uit doen en ik zag de paniek in haar

ogen. Dus toen heb ik haar lekker in bed gestopt, met zelfs haar schoenen nog aan,” zegt oma Bep.

“Och wat naar. Laten we haar dan maar heel voorzichtig aan mensen laten wennen. Misschien is ze ook wel bang voor mij”, zegt pastor Levo.

Ja, ik wil ook niet te snel over haar problemen beginnen. Haar voorlopig alleen leuke dingen laten meemaken zo veel mogelijk. Lekker veilig in en om het huis”, zegt oma Bep.

“Hebt u al gehoord hoe het onderweg voor haar is gegaan?” zegt pastor Levo.

“Nee ik zal het eens vragen. Eerst maar eens horen wat voor dingen ze leuk vindt. Ze heeft ook niet haar naam gezegd toen ik zei dat ik oma Bep was. Ik denk dat ik zo maar eens boven ga kijken”, zegt oma Bep

“Ja ik ga er weer vandoor. Tot zondag misschien?” zegt Pastor Levo.

“Ja misschien tot zondag”, zegt oma Bep.

Als oma Bep weer boven komt zit het meisje angstig in de kast met een deken om zich heen. “Er is beneden een mijnheer, komt die zo boven?” zegt het meisje.

“Nee schat, die is alweer weg. En die komt nooit boven. Ik ben de enige die hierboven komt”, zegt oma Bep.

“O, gelukkig” zegt het meisje.

“Lieverd, hoe heet je eigenlijk?”, vraagt oma Bep.

“Nou ik heet Tineke maar dat vind ik helemaal niet leuk. Het was altijd: Tinus je moet dit of Tinus je moet dat...” zegt het meisje.

“Wat vind je dan een leuke naam?” zegt oma Bep.

“Meerie”, zegt het meisje.

“Nou dan heet je nu Meerie”, zegt oma Bep.

Ach het lieve kind klaart daar helemaal van op...